

Î N C H E I E R E

17 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu
Judecătorii Iuliana Oprea, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Tatiana Melenti,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Tatiane Melenti împotriva Irinei Gordaș (Mămăligă) cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Irina Gordaș (Mămăligă), casată integral hotărârea Judecătoriei Strășeni din 06 mai 2015 și emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 13 octombrie 2014, Tatiana Melenti a depus cerere de chemare în judecată împotriva Irinei Mămăligă cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 08 octombrie 2013, a transmis pârâtei în locațiune, pe un termen de 6 luni, apartamentul nr. 93 din str.P.Zadnipro,5, mun. Chișinău, începând cu 09 octombrie 2013 până la 08 aprilie 2014.

Menționează că, în urma negocierilor, ele, de comun acord, au stabilit chiria în sumă de 200 Euro lunar și au convenit ca serviciile locativ-comunale să fie achitate de către pârâtă.

Susține că, pentru a evita neînțelegerile și divergențele, care pot apărea pe viitor, ele au semnat o recipisă, în care au stipulat detaliat toate obligațiunile și condițiile convenite.

Afirmă că, la momentul transmiterii apartamentului în locațiune, toate serviciile locativ-comunale erau achitate.

Relevă că, în perioada decembrie 2013-aprilie 2014, Irina Mămăligă a locuit în apartament, însă s-a eschivat de la plata chiriei, achitând doar duma de 200 Euro, precum și de la achitarea serviciilor locativ-comunale, astfel, acumulând o datorie în sumă de 800 Euro pentru închirierea apartamentului și 3347,40 lei pentru serviciile locativ-comunale, de care a beneficiat.

Mai relevă că, în legătură cu faptul că, pârâta, pînă în prezent, din motive necunoscute, nu a achitat datoria în sumă de 800 Euro, care, conform cursului valutar stabilit de către Banca Națională a Moldovei, constituie 14800 lei, aceasta urmează să achite și dobânda de întârziere prevăzută de art. 585 din Codul civil.

Solicită încasarea de la pârâtă a datoriei în sumă de 800 Euro, care, conform cursului valutar stabilit de către Banca Națională a Moldovei, constituie 14800 lei, a sumei de 3347,40 lei pentru serviciile locativ-comunale, a dobânzii de întârziere în sumă de 2669 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Strășeni din 06 mai 2015 acțiunea a fost admisă și au fost încasate de la Irina Mămăligă în beneficiul Tatiane Melenti datoria în sumă de 2647,56 lei și 800 Euro sau echivalentul în lei moldovenești conform cursului stabilit de către Banca Națională a Moldovei la data executării hotărârii, dobânda de întârziere în sumă de 2668,26 lei și taxa de stat pentru depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 650 lei.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin aplicarea prevederilor art. art. 875, 512, 514, 572 alin. (2), 585 și 619 alin. (2) din Codul civil și ale art. 118 alin. (1) CPC.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016 a fost admis apelul declarat de către Irina Gordaș (Mămăligă), casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, în speță, nu a fost încheiat un contract de locațiune conform prevederilor art. 875 din Codul civil, intimata Tatiana Melenti nu este proprietara apartamentului și apelanta Irina Gordaș (Mămăliga) a locuit în apartament din luna octombrie 2013-ianuarie 2014, pentru ce a achitat 400 Euro și 500 lei și, prin urmare, intimata nu poate invoca că, prin acțiunile apelantei i-a fost încălcat careva drept ocrotit de lege.

La data de 14 mai 2016, Tatiana Melenti a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, cu încasarea de la intimată a cheltuielilor de asistență juridică.

Recurenta Tatiana Melenti, în motivarea recursului, a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a încălcat normele de drept material și procedural.

Menționează că, pe parcursul examinării pricinii, intimata a recunoscut faptul că, ea i-a transmis în locațiune apartamentul nr. 93 din str. P. Zadnipro, 5, mun. Chișinău și a achitat parțial chiria și serviciile locativ-comunale, de care a beneficiat.

Susține că, în art. 975 din Codul civil nu a fost stipulat că, anume proprietarul bunului poate fi parte contractuală și doar acesta poate transmite bunul în chirie.

Relevă că, la încheierea unei convenții, în sarcina intimatei se impune obligația de a verifica dacă persoana contractantă este sau nu în drept să transmită bunul în chirie și să verifice împuternicirile acesteia, iar în cazul în care intimata a fost de acord cu condițiile convenite, aceasta nu mai poate invoca motive, care contravin principiului de bună-credință.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă că, instanța de apel a expediat copia deciziei contestate în adresa recurenteii la data de 04 mai 2016 (f. d. 111), însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia de către ultima.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Tatiana Melenti nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Tatiana Melenti, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Tatiane Melenti ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Tatiane Melenti se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Iuliana Oprea

Mariana Pitic